

Forfatter: Falster, Christian

Titel: Udrag fra LÆRDOMS LYSTGAARD ELLER ADSKILLIGE DISCURSER FØRSTE PART

Citation: Falster, Christian: "Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor", i Falster, Christian: *Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor*, udg. af JØRGEN OLRIK , 1919-20, s. 71. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-falster01-shoot-idm140591135203296/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor

Mening anderledes, og endelig rejste hun sig til Oprør mod Prædikereens Myndighed og sagde at hun overlod Respecten for ham til de gamle Jøder, især til de hellenistiske af dem. Denne Strid drog sig ud en liden Stund; da sagde jeg omsider: »Lader os, højædle Velynderinde, vende tilbage til selve Hovedsagen og sagtmodig granske, hvorom Striden egentlig drejer sig. Jeg har imod din Formening antaget, at Kvinderne overtræffe Mændene i Laster; velan, lader os da betragte alle den menneskelige Naturs Skændigheder, alle dens Begærligheder, og du vil indse at jeg ej har gjort dit Køn nogen Uret. Lad hin skidne og afskyelige *Ukyskhed* træde frem for alles Øjne: den bedrives baade af Mænd og Kvinder, men af disse sidste langt mere ustyrligt, fordi de — for ej at tale om deres halv nøgne Kroppe og sminkede Hud, deres uanstændige Trætter med Mændenes Uformuenhed midt paa aaben Gade, og andre Arter af kvindelig Ubluhed — sætte deres Kyskhed ofentlig til Salgs, fordi

sig Skøgen holder fal for hver, som Prisen byder¹⁾,

et Paradis for urene Øjne, men et Helvede for Sjælene og en Skærsild for Pungene.« Dertil gensvarede den overmaade tugtige Kvinde, der alvorligt afskyede hint skammelige Levned og Erhverv, med al sin Aands Hurtighed og Skarp-sindighed, at de sodomitiske Mænd synde end skammeligere, hvilke hengive sig til Elskov mod Naturen. Men jeg kaldte *Moses²⁾* til Vidne paa, at

heller ikke Kvinderne ere fri for denne Last, idet jeg dog for Skams Skyld fortav *Exempla*. Dernæst gik jeg over til *Drukkenskaben*, fra hvilken Uordentlighed, som jeg paaviste, Mændene ofte, Kvinderne sjælden eller aldrig bringes tilbage, og dernæst til *Overdaadigheden*, som for det meste baade fødes og underholdes i Fruerstuen; derefter til *Vredagtigheden*, angaaende hvilken jeg meget belejligt mindede om Poëten *Alexidis* Ord hos *Athenæum³⁾*: *Mændenes Vrede er Honning imod Kvindernes*; hvorved jeg ydermere anførte *Seneca* Mening⁴⁾, hvilken siger, at *Kvindernes Vrede* desaaarsag er *beskere og tungere*, fordi der er mere *Vadske* i den. Endelig tav jeg ej stille om Kvindernes fordærvelige *Falskheder* og bedragelige Kunster, hvilke omstyrte al Retfærdighed, afstedkomme Tyranni i Rigerne, og langt langt overgaa *Macchiavelli⁵⁾* Kunster; og for at bevise dette klarlig benyttede jeg kun eet iblandt os velkendt *Exempel⁶⁾* og adspurgte ærbødig min Velynderinde, om hun ud af hele Historien kunde nævne nogen Mand, hun kunde stille op som Vedkommendes Lige i avindsyg Underfundighed og synderlig Træskhed. Og da hun benægtede dette, saasom hun var den anden fjendsk paa Grund af hendes Vanrygte og hendes med alle Laster besmittede Sæder, sløge vi os begge til Rolighed og afstode fra Kampen.